

Güller Kan Ağlıyordu

– SUSURLUKLU · 07 Mart 2013

GÜLLER KAN AĞLIYORDU

Güller yol bağıyordu,
Gitme diyorlardı, dur, dur biraz daha,
Gitme, bülbül söylemedi son şarkısını,
Saçların vermedi kokusunu gülzâra,
Son gonca rengini almadı dudağından,
Düşmedi son yaprağı toprağa,
Kal diyorlardı, kal bir bahar daha,
Güller, yol bağıyordu...

Güller yürek dağılıyordu,
Yalnız bülbül değildi artık yalvaran,
Tarumardı gülşen, goncalar niyazdaydı,
Zemherinin en hoyratına yakalanmış bükük boyunları,
En güzel kokularını şimal rüzgarları almış,
Ne bir ses, ne bir nefes vuslat diyarından,
Umutlar, Kaf Dağı'nın ardında kalmış...
Seni soruyordu sevdalı turnalar,
Yoktu bir cevapları susmaktan gayrı,
Güller, yürek dağılıyordu...

Güller kan ağlıyordu,
Dönüşsüz yollara dönüşsüz gidişti bu.
Ne rüzgârlarla sesin gelecekti artık,
Ne turna feryatlarında nefesin.
Biliyordu goncalar,
Sevda, vuslat vahasına eremedi
Can verip gidecekti hasretin çöllerinde.
Ne Keremler tutuşacaktı Aslı'nın saçlarından.
Ne Ferhat dağları delecekti artık.
Yalnız, son goncadan düşen son yaprak,
Rüzgarın önüne katılarak,
Seni soracaktı yalvararak.
O zamansız,

O apansız gidişinle,
Güller yol bağıyordu,
Güller yürek dağıyordu,
Güller, güller kan ağlıyordu...